

Mel. Guds godhed vil vi prise

1 Mig lyster nu at træde
Til Jordans klare flod,
Og dvæle der med glæde
Hvor Herrens fødder stod,
At se det store håb,
Den nåde Gud har skiftet,
Den pagt, som han har stiftet
Med mig udi min dåb.

2 O Jesu, fuld af nåde,
Du livets hovedflod,
Du godhed uden måde,
Retfærdighedens rod!
Jeg ej udgrunde kan,
Hvorfor du måtte lade
Dig udi dåben bade
Udaf en håndfuld vand.

3 Du er jo himlens ære,
Og solens renhed ej
Med dig kan lignet være,
Ej stjerners mælkevei.
Ja selv Guds engle må
Dig med fuld røst og tunge
Tre gange hellig sjunge,
Og for din trone stå.

4 Hvad skal da støv og aske?
Hvad skal da Jordans vand?
Skal renheds hav sig vaske,
Udi en ringe spand?
Johannes sandt det så,
Du var som Sarons lilje,
Men se, det var Guds vilje,
Og den fuldkommes må.

5 Dog vil du dåben tage
I Jordans blanke flod,
At den må kraft uddrage
Ud af dit rosenblod,
At nu vor dåbes vand
Ved ordets Kraft nu tvætter
Al synd og ondskabs pletter,
Som i os findes kan.

6 Men du, o livets kilde,
Ved dåben tvætter ud

Alt, hvad der står os ilde;
Vi blive så din brud,
Som syndens skam og sod
Har rensset af sit klæde,
Og gjort sig hvid med glæde
I Jesu vand og blod.

7 Så er vi da Guds poder,
I Jesus plantet ind,
Hans kirke er vor moder,
Guds Ånd vor trøst i sind;
Guds pagt udi vor dåb
Skal Satans magt nedbukke
Og Himlen os oplukke,
Det er vor tro og håb.

Kingo. Revideret efter Psalmebog,
udgiven af Synoden for den norske
evangelisk-lutherske Kirke i Amerika
(2nd ed.) #167